

10674_page_1032

παραγραφή δε γίνεται υπέρ εκείνου που η εξουσία του επηρεάζει το αποτέλεσμα της δίκης¹¹, το νομικό συμβούλιο, είπε ότι νόμιμη εξουσία ήταν ο Σουλτάνος, ο οποίος εκπροσωπούσε την εθνική κυριαρχία και επομένως δεν τίθεται θέμα αναστολής της παραγραφής¹².

Η απόφαση του νομικού συμβουλίου του Κράτους είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθούν πολλά σχόλια στους νομικούς κύκλους των Αθηνών και να ευαισθητοποιήσουν την κοινή γνώμη για το πρόβλημα της Μπουρούς. Τούτο φαίνεται και από το σχετικό σχόλιο της δικαστικής εφημερίδας "Θέμις"¹³ του Αγγελοπούλου, το οποίο έλεγε ότι το Ε.Δ. αφαίρεσε την ιδιοκτησία της Μονής κρυπτόμενο πίσω από τη "νομιμότητα της τουρκικής κτήσεως".

Σύμφωνα με το σχολιαστή της "Θέμιδος":

Το ελληνικό Έθνος είχε καλέσει όλους τους Έλληνες να ξεγερθούν εναντίων των Τούρκων που ήταν "δυνάστες": μαζί με όλους τους Έλληνες είχαν πολεμήσει και οι μοναχοί του Αγίου Όρους εναντίον του κοινού εχθρού της πίστεως και της πατρίδας. Όταν όμως απελευθερώθηκε η Ελλάδα, το Ε.Δ. θεωρώντας τον εαυτό του διάδοχο του Σουλτάνου κράτησε για τον εαυτό του "τό προϊόν της άρπαγής" του, που ήταν το μετόχι της Ι.Μ.Β. Αυτό θεωρήθηκε από τους νομικούς κύκλους ως "φρικαλέα αλήθεια" που ήταν αδύνατο να καλυφθεί με τα "σαβανοσέντονα" του Γεωργιάδη, προέδρου του νομικού συμβουλίου του κράτους, ο οποίος παρουσίαζε την "άτομική άρπαγή" του Σουλτάνου με τη "δωρά της κρατικής κατακτήσεως που δήθεν επήγαζε από τό πολεμικό δίκαιο"¹⁴, επιχειρώντας έτσι να ωραιοποιήσει τη "Σουλτανική άρπαγή", για να τη διαδεχθεί ανώδυνα στη συνέχεια το Ε.Δ.¹⁵

Αν το σκεπτικό του Γεωργιάδη ήταν σωστό τότε η Επανάσταση του 1821 θα ήταν, ό,τι υλοστήριζε γι' αυτήν ο Μέτερνιχ της Αυστρίας, δηλαδή αποστασία των υπηκόων κατά του νομίμου κυριάρχου και οι Βαλκανικοί πόλεμοι οργανωμένη "ληστοπειρατεία" κατά του Σουλτάνου¹⁶.

11. Αυτόθι σ. 32.

12. Αυτόθι.

13. Α.Ι.Μ.Β., Αγγελόπουλος, Σχόλιο, σ. 29.

14. Αυτόθι.

15. Αυτόθι, σ. 30.

16. Αυτόθι, σ. 31.

παραγραφή δε γίνεται υπέρ εκείνου που η εξουσία του επηρεάζει το αποτέλεσμα της δίκης¹¹, το νομικό συμβούλιο, είτε ότι νόμιμη εξουσία ήταν ο Σουλτάνος, ο οποίος εκπροσωπούσε την εθνική κυριαρχία και επομένως δεν τίθεται θέμα αναστολής της παραγράφης¹².

Η απόφαση του νομικού συμβουλίου του Κράτους είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθούν πολλά σχόλια στους νομικούς κύκλους των Αθηνών και να ευαισθητοποιήσουν την κοινή γνώμη για το πρόβλημα της Μπουρζής. Τούτο φαίνεται και από το σχετικό σχόλιο της δικαστικής εφημερίδας "Θέμις"¹³ του Αγγελόπουλου, το οποίο έλεγε ότι το Ε.Δ. αφαίρεσε την ιδιοκτησία της Μονής κρυπτόμενο πίσω από τη "νομιμότητα της τουρκικής κτήσεως".

Σύμφωνα με το σχολιαστή της "Θέμιδος":

Το ελληνικό Έθνος είχε καλέσει όλους τους Έλληνες να εξεγερθούν εναντίον των Τούρκων που ήταν "δυνάστες" μαζί με όλους τους Έλληνες είχαν πολεμήσει και οι μοναχοί του Αγίου Όρους εναντίον του κοινού εχθρού της πίστεως και της πατρίδας. Όταν όμως απελευθερώθηκε η Ελλάδα, το Ε.Δ. θεωρώντας τον εαυτό του διάδοχο του Σουλτάνου κράτησε για τον εαυτό του "τό προϊόν της άρπαγής" του, που ήταν το μετόχι της Ι.Μ.Β. Αυτό θεωρήθηκε από τους νομικούς κύκλους ως "φρικαλέα αλήθεια" που ήταν αδύνατο να καλυφθεί με τα "σαβανοσέντονα" του Γεωργιάδη, προέδρου του νομικού συμβουλίου του κράτους, ο οποίος παρουσίαζε την "άτομική άρπαγή" του Σουλτάνου με τη "δορά της κρατικής κατακτήσεως που δῆθεν ἐπῆγαξε ἀπὸ τὸ πολεμικὸ δίκαιο"¹⁴, επιχειρώντας έτσι να ωραιοποιήσει τη "Σουλτανική άρπαγή", για να τη διαδεχθεί ανώδυνα στη συνέχεια το Ε.Δ.¹⁵

Αν το σκεπτικό του Γεωργιάδη ήταν σωστό τότε η Επανάσταση του 1821 θα ήταν, ό,τι υποστήριζε γι' αυτήν ο Μέτερνιχ της Αυστρίας, δηλαδή αποστασία των υπηκόων κατά του νομίμου κυριάρχου και οι Βαλκανικοί πόλεμοι οργανωμένη "ληστοπειρατεία" κατά του Σουλτάνου¹⁶.

11. Αυτόθι σ. 32.

12. Αυτόθι.

13. Α.Ι.Μ.Β., Αγγελόπουλος, Σχόλιο, σ. 29.

14. Αυτόθι.

15. Αυτόθι, σ. 30.

16. Αυτόθι, σ. 31.